

ACC. N:R. M10858: 1-4.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Fröken Margareta Skerfving
 Härad: V. Gönge Adress: Fingja
 Socken: Fingja Berättat av: suppleterande, 60 år
 Uppteckningsår: 1948 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Plättbor och skogsbor.	s. 1.
Historier om dumma.	s. 1-2.
Från svapphandlaren.	s. 2.
"Lappskott."	s. 2-3.
Lägner om Nisse Backe.	s. 3.
Kvällsarbets- o. underhållning	s. 3.
Ramsa.	s. 4.
Gåtor.	s. 4.

Det gamla nationaltyftet emellan slättbor och skogsbord
 di förra var så dumma di senare i släkt med smålänningar
 och di var så fattiga. En gång hade en slättbo fått se i ett
 vattlandseg vad han aldrig hade sett förr, nämligen en kring
 sa han kring den i ryggen och bar den strax mötte han
 en göing som kom, med dåtidens enda tvålmedel
 nämligen aska, mammen i friga var inte livad för af
 fär i stället låg inträssel på vad det var för en varels
 han hittat i träcken, det är en skräddare sade göingen, du
 ser väl han bär sax, då kom han väl till pass sade
 slättbon, di hade ni ss hämtat ullvärken från stum-
 pen och kvingan kunde nog se men hon kunde
 inte klippa sin kostymen, när mammen kom in
 med som han brotte "skräddaren" befalte han gen
 man hoda upp byräckan på slagbordet och där
 på släpptes kräftan efter hon förut blivit förses
 med en bit brida i den högra blom och som hon
 spatsara efter godtycke klippte karingen, men om
 det blev några byxor efter di anonsbron, eller
 av det skimmel "främaler inte historien.

Totte underlyft, när Göinge-kärorna komms in om hio
 häll, var husbandens komando så lydande, stäng portar
 ne lös hongana, här kommer framman de byss.

När göingen var kommen igenom porten innan den stän-
 des väga han aldrig säga han var från Mjölhalinga det
 namnet var såmså bekyktal söter om landsvägen. I hio
 anime hade slättbon från sina äcker, händning av kinn
 i norra skånes skogar, allt som oftast hände det efter

Kapbalasen inne i skutan där grälet börjas och rättningen fortsätter ut på verbacken kanske i dåtid som nutid den starka fick rätt och simmet smälte och gummorna skildes i sänja för att sedan blossa upp vid nästa sammanklid och nästa verbacke, vid dylika kalabaliker var det inbrotligt för utböljare att köra förbi.

En annan historia muntligt översatt på danskan berättar om en ung dräng född och uppfödd i Giedlers-Gade i Köpenhamn, gästade sin farmoder hos att i en barksstuga på Målböke rud, visste att kala om en av de dumme skorna hade hittat en ål, som lovande krusat av en fiskman glarekong upphyllaren brodde det var en slange så han små sanke, när ålen kom i sitt rätta element gjorde han i frökjuning, sina slingerlag, utkastade den brodde han lag, i köttmjölkningarna, utropade, "Se som han pinns o han plages".

Från snapphansliden berättas att en av "Flummertjelmus Störars" stövpare förrat sig där om, efter överrumplingen mot de som endast var beväpnade med höjningar och inte visste vad en bössa dugde till fick under bataljen en beväpnad mot en vägg, med ett höjningehor vid val^{vert.} sida om halsen, under tilltal "Stå nu där mens du beringar de", det blev liss han humilitiken och skjuta då den fredligt släppte skaplet, och brigaren var fri.

En från den gamla goda tiden vantig folksjukt som kallades "Lappskott" som kunde ramma såväl bälgen som lummarna och liubännagav sig med det till håll, och när

homöopaten blivit tillfrågad och påskuret pålagt syntes på
detsamma fem, sju, eller nio prickar det var vad den klo
ke sade förslutning, värken blev inte patienten av med
förm över detsamma blev skjutit med hagel, om den lärste
sade det har kommit inom ryggen då skulle patienten vän-
das i motsatt håll och hagelkottet skulle riktas mot
norr. Ett litet medel, som hjälper ~~med~~ ^{med} ~~ett~~ ^{ett} ~~par~~ ^{par}.

På göingeåsens högsta brön var ett dyg beläget var
egares ~~en~~ kristlige namn var Nisse det som i nutid
utmärker platsen är ett förburet päron och glomma
träd ^{cirka} (trehundra meter därifrån är en gränslin belägen
sju formen mest lik dem jättekvinnorna basta till
väters emellan den och som det alltså kallats
Nissa backe, har sägorna berättat var ett av forntid
jättedjur uppställt det som i folktron benämnes
slangan, står Nisse det fick se och gammal jäg-
re som han var och fick bössan laddad på sitt
vis, blev odjuret förgäffat till sämre jaktmarker
och den som än i denna dag bär nisses namn är
backen.

Kvällarne för lin och ullberedning, potatisrivning v. d.
bestod underhållningen av gissning, av gåtor berättande
av spökehistorier ~~o. s. v.~~ Sålunda det var en man som i ett
händelse miste sitt ben, han fick ett guldben i stället.
Efter huraoningen blev han beslutad, det var ju inte annat
att göra än spösa, di ångestropen hördes varje kväll
efter kl 11 "Var är mitt ben, Var är mitt ben." "Du
har det." Sade berättaren i skarp ton under det han
knep sin sidokamrat helt i lärbenet, vars egare
gav upp ett farsans skrik, och sällskapet gapstruktade.

Ett kom i häg ifrån skolvägen. Sälunda lydande. Ett två.
 boniga. Tre fyra bonityra, fem, sex plocka gäss. Sju
 alla, flåsa lilla. Nie tie, gå på stie. Elva kolf,
 låge gold. Tretton fjortan plocka lössen av stje
 kan, Femtan sextan, kan du lätan. Sjuttan
 attan gå på brappen, nittan kuge, sol i stuge.

En gåta från spinatkvällen så lydande: Liden som
 en lus, hran som en onna, blatt som en duva.
 långt som ett rop, vit som en svan. (Lindfröet
 ifrån det läggs i jorden kins vävackan är
 färdig blekt.)

En annan gåta. Sex uppa backen, stussen
 på nacken. (En kvinna som mjölkar en get.)

Ett annat huvudbrä: det kom en herremän
 ridande, en jungfru gående, han stack sin
 röte i hennes blode, han sad smack, hon
 sad tack och han red av med stumpen.
 Lösning: Ungersvamen blöd jungfrun ett kösta
 det förklarar smack och tack, sedan galop-
 para han av med staffet.

Ett rullande huvudbrä: Fyra lavelattr, två svarta
 attr, en spospion, en mansperson.
 Lösning) En skjuts: Fyra hjul, hästarna svarta
 pistkan, kuskern.